

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΑΛΥΣΙΣ

ΤΟΥ ERMIN COBB

(*Συνέχεια και τέλος*)

Και τὸν σωφὲρ ὅμως δὲν ἐβάρυνε καμία εὐθύνη, γιατί κ' αὐτὸς ἔκαμε πᾶν τὸ δυνατόν διὰ νὰ ἀποσοβῆσῃ τὸ δυστύχημα. Μεταγενέστεραι ἀγαθρίσεις ἀπέδειξαν, ὅτι κατ' ἀρχὰς προσεπάθησε νὰ διέλθῃ τὴν σιδηροτροχιάν πρὶν ἢ μηχανὴ φθάσει εἰς τὸ μέρος τῆς διόδου καὶ ὅτι μόλις εἶδε ὅτι τὸ τοιοῦτον ἦτο ἀδύνατον ἔκαμε τὸ πᾶν διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ αὐτοκίνητον πρὸ τῆς γραμμῆς, πρᾶγμα ποῦ δὲν κατώρθωσε γιατί τὸ αὐτοκίνητον λόγφ τῆς μεγάλης ταχύτητος ποῦ εἶχε δὲν κατώρθωσε νὰ σταθῇ παρὰ μόνον ἐπάνω εἰς τὴν γραμμὴν.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχει τὸ πρᾶγμα, βέβαιοι εἶναι, ὅτι τὸ αὐτοκίνητον ἐστάθῃ ὀλίγας στιγμὰς ἐπάνω εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου, προτοῦ συμβῆ ἢ σύγκρουσις, ἢ ὁποία καὶ τὸ συνέτρυψε.

Καίαι ὀλίγα αὐταὶ στιγμαὶ θὰ ἐφαίνοντο εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐπιβάτας αὐτοῦ ἀσφαλῶς σὰν ἀπαίσια αἰωνιότης. Ὁ μοναδικὸς ἐπιζήσας τῆς καταστροφῆς, ὁ συνταγματάρχης Μπάτι Φάρναρο μᾶς διηγεῖτο βραδύτερον, ἀφοῦ ἐθεραπεύθῃ ἀπὸ τὰς πληγὰς του, περὶ αὐτοῦ. Ὁ Μπρισὸ καὶ ὁ σωφὲρ του ἐφορευθήσαν εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος. Κατ' ἀρχὰς ἐφοβήθησαν, ὅτι ὁ Φάρναρο, ὁ ὁποῖος εἶχε σπάσει κυριολεκτικῶς τὰ πλευρὰ του, ἦτο νεκρὸς ἐπειδὴ ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον ἦτο ἀναίσθητος. Μόλις ἠσθάνθῃ τὸν ἑαυτὸν του καλλίτερα τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ δεχθῆ ἑπισκέψεις.

Ὁ πρῶτος ἐπισκέπτῃς του ἦτο ὁ δικηγόρος τοῦ Μπρισὸ ὁ κύριος Κύρος Τυρὲ, ὁ ὁποῖος μόλις ἔμαθε τὴν τρομερὰν εἰδησίην ἔσπευσεν ἀμέ-

σως εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς. Δὲν ἐπερίμενε κἂν νὰ πάρῃ πληροφορίαν ἀπὸ τὸν ἐπιζήσαντα τῆς καταστροφῆς. Ἦτο βέβαιος, ὅτι ὁ κ. Φάρναρο, ὁ ὁποῖος τόσους καὶ τόσους κινδύνους διέφυγεν εἰς τὴν ζωὴν του, θὰ εἶχε διατηρήσει τὴν ψυχραιμίαν του καὶ κατὰ τὴν καταστροφὴν αὐτὴν καὶ θὰ ἔδιδε ἔπειτα ὅλας τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίας διὰ τὴν τύχην τοῦ πελάτου του. Καὶ δὲν ἐπλανήθη εἰς τὴν ἐλπίδα του αὐτὴν.

— Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ εἶμαι εἰς θέσιν πάλιν νὰ σκέπτομαι, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης, κάτι παράξενον συμβαίνει μέσα μου. Ὁ πτωχὸς Μπρισὸ, ἦτο βέβαια πολὺ περιορισμένος ἀλλὰ μοῦ εἶναι ἀκατανόητον, διατὶ ἀπέκρυψεν ἀπὸ ἐμὲ ποῦ εἶχα τόσον ἐνδιαφέρον, τὰς Ἀφρικανικὰς του περιπετείας.

— Συγγνώμην, τὸν διέκοψε ὁ κ. Τυρὲ, σᾶς ἠνόησα καλῶς, ἡμιλεῖτε περὶ Ἀφρικανικῶν περιπετειῶν τοῦ ἀποθανόντος;

— Ναι, ναι, καὶ ἐγνώριζε πολὺ καλά, ὅτι πολλὰ χρόνια ἐτέρασα εἰς τὴν Ἀφρικὴν. Ἄν μοῦ ἔλεγε τίποτε γιὰ τὰ ταξείδια του ἐκεῖ κάτω θὰ εὕρισκα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνταλλάξω μερικὰς σκέψεις μαζὺ του.

— Ἀλλὰ ὁ Μπρισὸ ποτὲ εἰς τὴν ζωὴν του δὲν ἦτο εἰς τὴν Ἀφρικὴν, εἶπεν ὁ Τυρὲ εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν ἐκπληκτος, αὐτὸ δύναμαι νὰ σᾶς τὸ βεβαιώσω ἀσφαλῆστατα.

— Ἴσως νὰ μὴ σᾶς εἶχε ἀποκαλύψει καμίαν πτυχὴν τῆς ζωῆς του. Ἄν καὶ ἤμουν ἐκ τῶν παθόντων, ἐν τούτοις ἐνθυμοῦμαι μερικὰς λεπτομερείας κατὰ τὴν σύγκρουσιν καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι ποῦ με ἔπεισαν ὅτι ὁ Μπρισὸ ὄχι μόνον ἔζησε εἰς τὴν Ἀφρικὴν κάποτε, ἀλ-

λά και ὅτι ἦλθε εἰς στενάς σχέσεις με τοὺς κατοίκους τῆς, ἀκόμη ὅτι ἡ γλώσσα μᾶς ὠρισμένης φυλῆς τοῦ ἦτο τελείως εὐχερῆς, τὸσον μάλιστα εὐχερῆς τοῦ νὰ πείθῃ τὸν καθένα, ὅτι τὴν ἐξέμαθε ἐκεῖ τοῦ ὀμιλεῖται.

Ὁ κ. Τυρέ ἐκλινε πρὸς τὸν συνταγματάρχην μὲ ἕνα ὕφος σχεδὸν τρομαγμένον:

—Συνταγματάρχα μου, εἶπεν, θέλετε νὰ μου πῆτε, τί σᾶς ἐξέπληξεν, ἢ μᾶλλον τί προκάλεσε τὴν δυσπιστίαν σας, ἀλλὰ χωρὶς νὰ μοῦ παραλείψητε καμμίαν λεπτομέρειαν;

—Δὲν ἔχω πολλὰ νὰ σᾶς διηγηθῶ. Εἶμεθα ἐπάνω εἰς τὴν γραμμὴν καὶ ἐβλέπομεν με τρόμον τὸ μηχανικὸν τέρας νὰ ἔρχεται ἐναντίον μας. Εἰς τὸ κλειστὸν αὐτοκίνητον εἶμεθα τελείως αἰχμάλωτοι, μπροστά μας ὁ σωφὲρ θὰ εἶχε μισοτρελλαθῆ ἀπὸ τὸν τρόμον καὶ τὴν ἀπελπισίαν. Βλέπετε εἶχομεν ὄλον τὸν κικρὸν νὰ ἀποκτῆσθεμεν πλήρη συνειδησὶν τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμεθα. Ἐκεῖνο τοῦ ζεῖ κανεῖς τοιαύτας στιγμᾶς τοῦ μένει ἀλησμόνητον ἐφ' ὅρου ζωῆς. Εἶχομεν ἐπὶ πλέον τὸν καιρὸν νὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ σωθῶμεν διὰ τῆς φυγῆς. Ἀλλὰ ὁ σωφὲρ ἐπάνω εἰς τὸν τρόμον τοῦ εἶχε μπερδευθεῖ εἰς τὸ τιμόνι, ἢ πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου πρὸς τὸ μέρος μου ἦτο χαλασμένη καὶ δὲν ἦνοιγε, εἰς τὴν ἄλλην δὲ εἶχε δέσει τὰς ἀποσκευὰς ὁ σωφὲρ ἀφοῦ εἰσῆλθομεν εἰς τὸ αὐτοκίνητον. Βλέπετε, λοιπόν, καὶ οἱ τρεῖς εἶμεθα τελείως αἰχμάλωτοι.

Ὁ πτωχὸς Μπρισσό ἔκαμε, εἶναι ἀληθῆς τὸ πᾶν διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὴν θυρίδα. Κατώρθωσε μάλιστα νὰ τὴν μισανοίξῃ καὶ νὰ βγάλῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἔξω, ἀλλὰ τὸ μπαούλο εἶχε δεθεῖ τὸσον σφιχτὰ τοῦ παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας τοῦ κατέβαλε δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὴν ἀνοίξῃ περισσότερο, τουναντίον μάλιστα τὴν ἐσφίξε περισσότερο, ἔτσι τοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ μπάσῃ πάλιν τὸ κεφάλι του μέσα. Εἰς τὴν ἀπελπιστικὴν αὐτὴν στάσιν ἀνίκανος νὰ ἐλευθερωθῆ ἔβλεπε νὰ ἐπέρχεται τὸ δυστύχημα.

Ὅλα αὐτὰ συνέβησαν, ὅπως σᾶς εἶπα, εἰς ὀλίγας μόνον στιγμᾶς, ἀλλὰ κάθε κίνησις τοῦ ἀτυχοῦς ἀνθρώπου εἶνε ἀκόμη εἰς τὴν μνήμην μου, ταυτοχρόνως ἤκουα τὰς ἀπαισίας φωνὰς τοῦ σωφὲρ καὶ ἔβλεπα πῶς ἡ ἀπόστασις μεταξὺ μας καὶ τῆς μηχανῆς ἀπὸ δευτερολέπτου εἰς δευτερολέπτου ἐλιγότενε.

Εἰς τὰς ἀπελπιστικὰς αὐτὰς στιγμᾶς, ὅτι ὁ

Μπρισσό με τὸν λαμὸν πιάσμενον ἀπὸ τὴν θυρίδα ἀνίκανος νὰ κάμῃ οὔτε ἐμπρὸς οὔτε πίσω, τὸν ἤκουσα νὰ προφέρῃ τὰς λέξεις ἐκείνας τοῦ ἔκαμαν νὰ σᾶς πῶ, ὅτι σᾶς εἶπα προηγουμένως. Ἐξῆσα πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Οὐγκάντα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐξεπλάγην ἀρκετὰ διὰ τὴν παρομοίωσιν τοῦ ἔκαμε. Καὶ εἰς ἐμὲ πρὸς στιγμὴν εἶχε διέλθει τοιαύτη σκέψις. Κατὰ τὰ ἐρευνητικὰ μου ταξείδια διηλθον τόσους κινδύνους, ἐπάλαισα τόσας φορὰς με τὸν θάνατον, ὅστε τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἂν καὶ προέβλεπα ἀσφαλῆς τὸ τέλος μου ἐν τούτοις εἶχα διαυγῆ τὴν σκέψιν. Ἡ μηχανὴ αὐτὴ τοῦ ἐπῆρχετο ἐναντίον μας μοῦ ἐνεθύμωσε τὸν ἐπιτιθέμενον Ῥινόκερω, ὁ ὁποῖος ἐν τῇ μανίᾳ του εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνος εἰς τὸν ἄνθρωπον.

—Θέλετε νὰ πῆτε, ὅτι ὁ Μπρισσό ἐν τῇ ἀγωνίᾳ του ἐφώνησε τὴν λέξιν «ῤινόκερος» ὅταν εἶδε νὰ πλησιάξῃ ἡ μηχανή;

—Ναὶ καὶ ὄχι. Ἦτο πλέον παράξενον. Δὲν ἐχρησιμοποίησε τὴν ἀγγλικὴν λέξιν. Ὅ,τι ἐφώνησε ἦσαν λέξεις μᾶς γλώσσης μᾶς ὠρισμένης φυλῆς τῆς Ἀφρικῆς. Ἀσφαλῶς θὰ ἐνεθυμήθη αὐθορμητῶς τὰς λέξεις αὐτὰς, τὰς ὁποίας πιθανὸν νὰ ἄκουσε ἄλλοτε ὑπὸ παρομοίας περιστάσεις. Ἐφώνησε ὄχι μίαν, ἀλλὰ τρεῖς τέσσαρας φορὰς: «Νιάμπα Τούμπα! Νιάμπα Τούμπα!» Καὶ αὐτὰ εἶναι ἀπὸ τὴν γλώσσαν τῶν Μοαμπά, μᾶς φυλῆς ἡ ὁποία σχεδὸν ἐξηλείφθη.

Ζοῦν εἰς ἓν μέρος τῆς Ἀφρικῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας. Δὲν ὑπάρχουν πλέον πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς. Κατ' ἀρχὴν τὸ ἐμπόριον τῶν δούλων, καὶ ἔπειτα αἱ διάφοροι ἀσθένειαι τοὺς ἀπεδεκάτισαν τελείως.

Ἡ κατὰ λέξιν μετάφρασις τῶν λέξεων αὐτῶν εἶναι «Μεγάλο θηρίον». Τοῦτο ὅμως εἶναι ὁ μοναδικὸς χαρακτηρισμὸς τῶν Μοαμπά διὰ τὸν ῤινόκερω. Δὲν εἶναι τοῦτο μία παράξενος σύμπτωσις, ἂν δύναται κανεῖς νὰ ὀμιλῇ περὶ συμπτώσεων εἰς τὰ πράγματα αὐτὰ;

Ὁ κ. Τυρέ δὲν ἀπήνησε τίποτε. Ἐκάθητο σιωπηλὸς καὶ ἀκίνητος. Ἡ ἀπίστευτος ἱστορία τὸν εἶχε ταράξει ὑπερβολικὰ.

